

ВЕЛИКА СРБИЈА



НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

ЛАПОВО, АПРИЛ 2008. ГОД.
ГОДИНА XVIII, БРОЈ 3015



А. КУЛИЋИЋ И ОСТАЛИ
ПОСРБИЈАЦИ ПАРА
1912-1918

Бројаница
lukic

СВОМ СНАГОМ ПРОТИВ
КОРУПЦИЈЕ И КРИМИНАЛА



КО СЕ БОЈИ ДЕЗИНФЕКЦИЈЕ ЈОШ?

Сећате ли се дугогодишњег руководиоца Дезинфекционе станице у Лапову, Илије Вујичића – покојног? Био је ту и Љубиша Милојковић из Лапова – покојни. Затим је на исто место постављен Живота Поповић, исто покојни.

Три поменута човека руководећих послова најпознатије тровачнице у Европи одавно леже на два лаповачка гробља. Двојица су умрла од исте дијагнозе - карцином плућа, један од срца. (Није да нешто алудирамо, али...). Сетиће се Лаповци покојних руководилаца, али и “радничке бораније” која се потрвала и погушила по цистернама Дезинфекционе станице. Да ли је то само “зла судбина” или нешто много веће? Колико вреди један људски живот?

Дезинфекциона станица у Лапову пуштена је у рад 1971. године, али никада званично и од стране надлежне комисије, дакле – нема употребну дозволу! Тепају јој: “највећа тровачница” или “еколошка бомба”. Налази се у склопу Ранжирне станице Лапово, која се високо котира на железничким картама Европе. Или је тако бар било некада. У Европи је Лапово било уписано као црно место, поготово за транспорт стоке. Да, тако је било некада, док је било стоке за клање. Стоке више нема, али људи – има. Мука и незапосленост их натерали. Треба ли напоменути и да су од 1992. г. до 1996. г. угашене све дезинфекционе станице у Европи. Од 1996.г. на Балкану ради само ова наша, у Лапову. Када су укинуте санкције, Дезинфекциона станица у Лапову преузима рад на дезинфекцији и дезинсекцији свих врста страних кола, а нарочито цистерни. Вода са отровним материјама се слива у „еншер”. Из тог базена, дубоког 4 метара, дуги низ година се пумпама под притиском вода избацивала у старо корито реке Лепенице, недалеко од Мораве. А Морава, вечито жедна и немирна, упија отрове, па их са кишама и поплавама носи са собом.

А на само негде око 700 метара од Дезинфекционе станице налазе се бунари из којих Лапово пије воду. Нико се изгледа због тога претерано не узбуђује. Пардон, нико од надлежних. Јер ко још овде води бригу о људима.

Од деведесетих година, рат је, чинећи своје, доводио у Лапово цистерне непознатог порекла за које нико не зна чиме су товарене. И иако Лапово има стручне људе, Дезинфекционом станицом управља човек који је завршио ПТТ школу. Зар је једино важно испрати цистерну? Да скратимо: Лапово је изгледа једина “добра” локација (поред



Извор заразе у центру места

Мораве) за Дезинфекциону станицу. Има радника, али нема опреме, никаквих филтера ни канализације. Али има цистерни и нафтног муља, отровних гасова и адитива са високим коефицијентом отровне концентрације. 2000. године извршено је мерење загађености тла. Подаци су били више него катастрофални, јер су тешки и радиоактивни материјали мерени на дубини од 120 м. И на само 700 м од бунара.

Републичка инспекција је привремено забранила рад дезинфекционе станице, али, нажалост, станица поново бива пуштена у рад, а да претходно није ни извршена асанација и санација постојећих постројења, а нарочито тла, до данашњих дана.

Сигурни смо да не грешимо ако тврдимо да је Дезинфекциона станица у Лапову највећа еколошка бомба у Европи. И свесни смо да је потребно много новаца да би била извршена ревитализација земљишта и да би све то било по стандардима ЕУ, а под контролом Удружења зелених. Али, свест да су и последице по живот, који се не купује новцем, веома велике, јер је и период распадања радиоактивних материја веома дуг. Знамо да су и пре нас писали о овој теми. А од Дезинфекционе станице беже пацови, змије и остала гамада... Остали само људи...

Ми можемо да направимо први корак ка решавању овог проблема. Још једном наглашавамо да знамо како. Јер је у нама много воље и љубави за ово место и људе који у њему живе. У случају Дезинфекционе станице не виде се велике могућности избора, али ми ћемо коначно кренути са мртве тачке – та могућност нам је отворена. Уз вашу помоћ, нећемо дозволити да зарад нечијих функција и интереса, наши људи страдају, обољевају и умиру. Рапчистили смо пут за тај први корак – остало ћемо решавати са вама. Грађани Лапова су највећа снага у решавању овог зла, а ОО СРС сваки грађанин Општине Лапово подједнако је битан.

ЛАПОВЧАНИ, ОВО ЈЕ НАША РЕАЛНОСТ ГЛАСАЈТЕ ЗА ВАШУ БУДУЋНОСТ

Грађани Лапова су дуги низ година суочени са низом проблема за које нико од тренутне власти нема ни воље ни знања да их реши. Свима је већ познато да Лапово има јако неквалитетну или боље речено неисправну воду. У КБЦ Крагујевца заузимамо високо прво место по броју оболелих. Да ли је могуће да за све ове године општинске власти нису ни покушале да започну рад на решавању овог проблема? А сада, у летњим месецима, када нема довољног притиска, цеви и филтере запушаваће нам гараж и муљ. Узградама, на вишим спратовима воде неће ни бити. ДОКЛЕ ТАКО?!

О канализацији и да не говоримо. Растући проблем за које општинари немају слуха. А грађани се довијају на различите начине, празнећи своје септичке јаме тракторима са цистернама, које садржај превозе селом, а онда све те фекалије испајају на оближње комшијске њиве. А да ствар буде још гора, људи су спровели цеви у сеоске потоке, не схватајући да тако праве извор заразе комшијама али и себи. Тако су сеоски потоци постали ругло нашег места Кога окривити? Па наравно - општинске власти. На сваки позив да проблем констатују, оглушили су се. Комунална и санитарна инспекција постоји само на пациру. Зато се грађани Лапова питају, да ли у Лапову живе људи само у центру, а себе сматрају грађанима четвртог и петог реда. Знају ли и општинари да и ови грађани имају децу, која су на удару тих извора бактерија. Или им ти гласачи требају само пред изборе?

При томе диче се централном улицом, изазивајући гнев код осталих суграђана. А грађани из центра, су се таман понадали да ће њихови проблеми затварањем улице бити решени. Али авај. Власт је желела да нас заштити од брзе



*Бунар из кога се Лапово пиаја водом.
А где су њаре од самодојриноса?*

вожње централном улицом, али није успела у томе. Идеја је била добра али није реализована. И даље се пешачком зоном возе и аутомобили и мотори, а општинске власти томе не могу да стану на пут, или не желе. Недељом настаје прави хаос, јер због пијаце и превеликог броја аутомобила и нерешеног паркинг простора, грађани центра не могу да изађу из својих дворишта. Ако су желели редзашто га и не спроводе? О препуним контејнерима по читавом месту а нарочито у самом центру да и не говоримо. Сви се питамо да ли је могуће празнити их више од једном недељно!? Или је можда лепо да се на њих скупљају птице, мачке и пси. Сви већ страхујемо од лета и топлог времена, јер смо мета глодара који смело шетају улицом. Забога, власт нема пара да уради дезинфекцију и дератизацију места, а тек врућине које са собом доносе и комарце. Улице у месту нису опране за време читавог мандата ни једном. Овако прљаво место са још прљавијом околином биће право легло заразе. Наравно, пара за прскање против комараца неће бити. Из ваздуха ће нас надлетати разне бубе, а земљом ће ходати љути и бесни многобројни пси, јер ми још увек чекамо, забога да нам Свилајнац реши питање паса луталица. И све тако док неко од деце или одраслих не страда. А онда ће се власт правдати како ти проблеми зависе од других, а не од њих самих. Нереализовани пружни прелаз је поново однео жртву, а власт нема решење за то. и ко зна каква нас све опасност вреба. Сви шушкају о антени постављеној на Дому културе - ко је за то дао дозволу? Грађани центра, размислите, да ли сте можда изложени неком мање опасном зрачењу живећи у центру између Дома културе и поште. А власници тих антена, да ли ће некеме за то одговарати или можда сутрадан (не дај Боже) платити лечење? И докле тако? Све што их питамо - одговоре немају. Кривицу пребацују с' једног на другог. СПО-у је крив ДС, а ДС-у је за све крив СПО. Наравно, пословица каже: "Завади па владај." Они се одлично користе њоме.

И док се ми, грађани Лапова, међусобно делимо на грађане центра и села, решење нам нуди тзв. стручни тим Г-17 који обећава амбуланту, школу, трговину у центру села, не схватамо да нас и они лажу. Јер свако, иоле стручан, зна да је деце у Лапову све мање, да ће се одељци ускоро затворити, да Дом здравља нема пацијенте ни за ове лекаре који овде раде, а камоли за нове амбуланте, да посао не цвета ни у центру, а камоли

у селу. Али, Боже мој, потребни су гласови да би се избори добили. Све ће обећати сада и опет ће слагати. Наравно, све под слоганом, "нема пара". Тако је...

Грађани Лапова, пара нема за све нас, а за њих на власти има, и те како. Ве из центра погледајте кроз своје прозоре. Видећете да се наши општинари, који се наводно свађају, својим кућама одвозе општинским колима свакодневно. А прославу 8. марта (сви дотерани, нашминкани) прослављају у кафани, па сви насмејани на

сликама и више но сложни. Само што слике не висе на изложима у Лапову, већ су изложене код фотографа у Баточини. За то пара има.

Размислите добро пре но што изађете на изборе 11. маја. Желите ли да са тераса својих зграда, незадовољни што немате воду и гунђате док председник општине полива свој травњак, дајте поверење опет тој уиграној дружини ДС-СПО. Или покушајте да поверење дате нама СРС-у. Ми ћемо учинити све да Ваше поверење не изиграмо и настојаћемо да проблеме у Лапову решавамо.

А ОД ПРЕДСЕДНИКА - МУЂАКИ

17. новембра 2007. године, "бивши" председник општине Лапово, Драган Златковић, у часопису "ГЛАС ЈАВНОСТИ" изјављује: "аустројска фирма "Кроношпан", која се бави производњом равноплочастих материјала, на 55 хектара земљишта у индустријској зони 1 у Лапову, прави једну од највећих фабрика у Европи. Вредност ове инвестиције је 300 МИЛИОНА америчких долара, биће запослено 300 радника... У Лапово је стигла и друга Аустројска фирма "Неусон Крамер", која производи багере и остале грађевинске машине. "Неусон" ће запослити 500 радника."

Дакле, ако добро стојимо са математиком, остаће нам негде још око 200 незапослених, пошто, према званичним подацима, у Лапову има око 1000 незапослених. Но, збринуће Општина и њих. Једини услов је да имате "жуту пропусницу" (она је, знате, заменила чувену црвену) и породично стабло као доказ да сте у сродству са Животијем Мујковићем. Ако, не дај Боже нисте, од посла ништа. За вас у трећој лаповачкој великој инвестицији А-СА – нема места! Јер овде ће пре на неко од радних места (да зобијемо родбину ужу и ширу) примити неког из Баточине него из Лапова, ако није жут. Али нека. И онако ће ускоро све бити плаво. А када наш "бивши председник" падне у ватру: авиони – камиони, или: хотели, мотели, сервиси, апотеке, дисконти, хеликоптерска база..... Ма, Баточина ће Лапову бити приградско насеље.

Будимо реални. Сећате ли се нежно плавих рекламних летака на којима се "НАШ ЧОВЕК" Драган Златковић, смешка загонетније од Мона Лизе. Испоставило се да више пута преварени Лаповчани, дозволише да буду поново преварени, а да је по загонетности за Златковића Мона Лиза мала беба. Зашто? "Наш човек" је обећавао и обећавао. Комунална полиција, надградња свих стамбених зграда, и врапци знају причу о гробљу, помоћ ГИК-у (хвала, али немој

више да помажеш), семафоризација, парк, вапариште и ауто пијаца, израда канализације и путно пешачког подвожњака, сајам стоке и пољопривредних машина... Пребројасмо неколико пута, истина је – округло 36 ставки у тадашњем програму делатности за четворогодишњи мандат. Није ни "наш човек" крив. Крива је његова машта и амбиција. А зашто оволико лажи? И зашто по овом народу? НАШЕМ НАРОДУ, "наш човече"! Време је да одеш! Није нам приоритет галерија слика ни вагон ресторан. Приоритет су људи који овде живе и њихови реални проблеми. Време је да одеш заједно са својим коалиционим партнерима и уступиш место младим људима који имају воље и снаге да актуелне проблеме решавају, који знају како на основу реалних могућности. Људима који желе својој деци бољу младост у овом месту. ЗНАМО КАКО. Шта ће нама вагон у самом центру? Као успомена на замрлу железницу? Од привреде овде нема ничега. Водовод је у катастрофалном стању, оба велика гробља су запуштена и даље, контејнера мало. Место са око 10 000 становника уопште нема канализацију, сем у најужем центру. Није утеха чињеница да смо рекордери, али неславни, по броју септичких јама. Локалне власти су се смењивале, а проблеми нису ни начети. Они који имају срећу да негде раде, примају плату по неколико хиљада динара. И ћуте, затворени у своје проблеме. Све је замрло, нема много људи ни дању ни ноћу. Додуше, има све више цистерни са дебелим цревима, које срећују "Лаповачко подземље". Не гради се кућа од крова, већ од темеља – стабилног и јаког. А ми ЗНАМО КАКО. Четири руке могу више него две, а око идеје ОО СРС окупљено је много руку. Много је спремних да стану уз нас и иза наших идеја. Јер знамо како. Јер смо тренутно једини са већ припремљеним планом за решавање неких од актуелних проблема.

ВРАТИМО ПОНОС ШКОЛИ

Основна школа "Светозар Марковић" у Лапову, основана давно, образовала је на десетине генерација лаповачке деце. Смењивале су се генерације ђака, предавача али и директора. Била је понос нашег маста, покретач многих друштвених и културних догађаја. Многи ђаци ове школе су данас адвокати, професори, лекари, инжењери али и врсни мајстори, занатлије, поштени чланови друштва.

На жалост, ова школа је дочекала да биста Светозара Марковића буде уклоњена из парка школе. Наиме, кажу да су то учинили немирни, тобоже невоспитани ђаци. А шта је поводом тога учинила управа школе? Да ли је педагошка служба разговарала са том децом? Наравно - Не !!!

Било је много лакше и једноставније, кажу радници школе, унети бисту унутар школске зграде где је јој наравно није место. Али, директорка школе и решава проблеме у истој управо на тај начин, прибегавајући сили, страховлади, лошем ауторитету. И све то под слоганом "нема везе".

Међуљудски односи у колективу никада лошији, предавачи видно незадовољни. Директорка која се тобоже разуме у све методике, начине предавања, коришћења мас-медија у настави по сваку цену у угледним предавањима. Као да су све признате методе до сада у настави, одједном заборављене и не дају резултате. а њене колеге се питају коко би било да и она сама једном одржи неки час физичког васпитања, а да при томе користи рачунар. Усуђује се да расправља о критеријумима оцењивања, а да их и сама не поштује. Јер забога, деца могу бити васпитана или не, али ако су у њеној милости страдају наставници. (било је таквих примера раније).

Како то да један професор физичке културе не учини нешто за нашу децу. Спортске секције су

замрле у школи, коришћење школске сале је својевремено било наплаћено и школској деци. Рок од 260 дана (од септембра 2006) је давно пробијен, па чак и овај други рок, за почетак коришћења нове сале у оквиру хале која се налази у близини школе. А само у суседној Баточини, на вратима школе пише "дођите и тренирајте, остало је наше". Зашто то искуство директорка не пренесе и у Лапово, када већ из Баточине свакодневно долази. Можда би тада деца енергију усмерила на фудбал, кошарку, одбојку а не на бисту Светозара Марковића.

Ако узмемо многобројне слабости руковођења школом, близину средње школе, а опет поучени свакодневним призорима о агресији и наркотицима у школи, с'правом се питамо има ли тога и у школи у Лапову. Јер, како да разумемо исту ту нашу децу која своју агресију окрећу и ка радницима школе. Докле ће нас то довести и има ли краја томе?

Грађани Лапова, на скорашњим зимским славама, су живо препричавали о томе, констатујући и да директорка школе не може да води рачуна ни о своме детету а како би тек о њиховој деци.

Хладне учионице, разграђено школско двориште, козе на испашу у школском дворишту, као и биста Светозара Марковића мораће да причекају неке нове мандате (ако их буде) или људе, јер је директорка заузета собом и својом тзв. влашћу. Али руска пословица каже: "Не развејавај пепео по ветру - може упасти и теби у очи". Може ли се она у овој пословици пронаћи?



**Колико још дана до завршетка хале,
и колико још њара?**



**Оскрнављен сјоменик
"Светозара Марковића"**

КУДА ИДЕ "КУД ЛАПОВО"

Културно Уметничко Друштво "Лапово" је основано 1993. год. и ове године слави 15 година постојања. Окупља око 120 чланова у неколико секција. КУД "Лапово" је добитник више награда од чега су посебно вредне оне добијене за победе на фестивалима у иностранству што претставља прави успех јер нема никакав извор финансирања и услови рада су изузетно тешки јер вежбају у старом дому, а не у Дому културе због самовоље директорке Дома културе. Иако успешно ради те окупља и васпитно делује на младе нараштаје у овом тешком времену у свом раду није имао никакву помоћ од своје Општине. Велики проблем су средства потребна за јавне наступе, народне ношње, озвучење и превоз на гостовања.

КУД "Лапово" је морао да решава ове проблеме ослањајући се само на своје чланове па је право чудо како је одржао рад свих ових година, а и опстао.

Финансије за рад друштва су минималне, тако да сви чланови раде волонтерски. Средства која су ове године (а то је први пут од како постоји)



Амбасадори Лапова у свију

предвиђена у буџету Општине су недовољна за трошкове само једног гостовања страног ансамбла у Лапову. Са правом питамо да ли после оволиких успеха заслужујемо већа финансијска средства и мало боље услове рада? Да ли, ако већ слаavimo име Лапова можемо да очекујемо макар боље услове за рад? Могу ли општинске власти да за своју децу обезбеде сигурност док вежбају и уче нове кореографије и потруде се да оправдају славу коју им приносимо на тањиру?

НАШИ ПРИОРИТЕТИ У НАРЕДНОМ ПЕРИОДУ

- Решавање проблема да Лапово добије здраву пијаћу воду
- Наћи решење за изградњу канализационих мрежа у Лапову
- Изградња пута Лапово - Рача и Лапово - Свилајнац
- Очистити сеоске потоке и околину
- Завршетак капеле и одржавање гробља
- Настојање да се у Дому здравља пружи могућност за рад многих специјалистичких служби (кардиолог, интерниста, физикална терапија)
- Дезинфекција и дератизација места
- Економски развој места и равноправност при запошљавању свих грађана Лапова
- Обезбеђивање повољних кредита за пољопривреднике Лапова
- Обезбедити средства за рад свих спортских друштава у Лапову и вратити му стару спортску славу

НАПРЕД ЛАПОВО

ВЕЛИКА СРБИЈА



Оснивач и издавач: др Војислав Шешељ. Техничко уређење и компјутерски прелом: "Спектар-принт" - Крагујевац, Милурко Ковачевић. Уредник издања: Златко Радић. Редакција специјалног издања: Драгана Крстић, Мирјана Здравковић. Новине "Велика Србија" уписане су у Регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104 од 05. јуна 1991. год.